

Feria II infra octavam Corporis Christi.

Semiduplex.

Ad Matutinum.

D Omine, lábi-a me-a apé-ri-es. *℟.* Et os me-um annunti-ábit laudem tu-am.

Invitatorium.

Cantor; LU₉₁₈

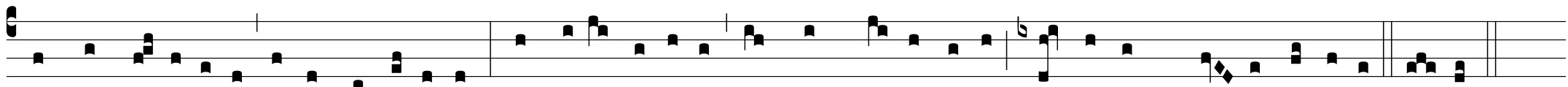
IV
C Hristum Re- gem ado-rémus, domi-nán- tem géntibus : * Qui se manducán- ti- bus dat Spí-ri-tus pin- gué-
di-nem. *℟.* Christum. *℣.* Vení-te, exsultémus Dómino, iubi-lémus De-o, sa-lu-tá-ri nostro. Præ-occupémus fá-ci-em e-ius
in confessi-ó-ne, et in psalmis iubi-lémus e- i. *℟.* Christum. *℣.* Quóni-am De-us magnus Dóminus, et rex magnus
super omnes de-os. Quóni-am non repéllet Dóminus plebem su-am, qui-a in manu e-ius sunt omnes fi-nes terræ,
et alti-túdi-nes mónti-um ipse cónspi- cit. * Qui. *℣.* Quóni-am ipsí-us est ma-re, et ipse fe-cit illud, et á-ri-dam
funda-vé-runt manus e-ius. Vení-te, ado-rémus, et pro-ci-dámus ante De-um, plo-rémus co-ram Dómino, qui fe-cit nos,
qui-a ipse est Dóminus, De-us noster, nos autem pópu-lus e-ius, et o-ves pás-cu-æ e- ius. *℟.* Christum. *℣.*

Hódi-e, si vo-cem e-ius audi-é-ri-tis: «No-lí-te obdu-rá-re corda vestra, si-cut in exa-cerba-ti-óne secúndum di-em
tenta-ti-ónis in de-sérto: ubi tenta-vé-runt me patres vestri: proba-vé-runt et vi-dé-runt ó-pe-ra me- a. * Qui. *¶* Quadra-
gínta annis pró-ximus fu-i gene-ra-ti-óni hu-ic, et di-xi: Semper hi errant corde. Ipsi ve-ro non cogno-vé-runt vi-as
me-as: quibus iu-rá-vi in i-ra me-a: Si intro-íbunt in réqui-em me-am.» *A.* Christum. *¶* Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o,
et Spi-rí-tu-i Sancto. Si-cut e-rat in princi-pi-o, et nunc, et semper, et in sǎcu-la sǎcu-ló-rum. A-men. * Qui. *A.*
Christum Re- gem ado-rémus, domi-nán- tem géntibus : * Qui se manducán- ti- bus dat Spi-ri-tus pin- gué-di-nem.

IV

S

Acris so-lémni- is iuncta sint gáudi-a, Et ex præ-córdi-is sonent præcóni-a: Re-cédant vé-te-ra, no-va sint ómni-a,
 Cor-da, vo-ces et ópe-ra. Noc-tis re-có-li-tur coëna no-víssima, Qua Christus cré-di-tur agnum et á-zyma
 De-disse frátribus, iuxta le-gí-tima Pri-scis indúl-ta pátribus. Post agnum tý-pi-cum, explé-tis épu-lis, Corpus Do-mí-ni-cum
 da-tum discípu-lis, Sic to-tum ómnibus, quod to-tum síngu-lis, E-ius fa-té-mur mánibus. De-dit fra-gí-li-bus córpo-ris
 fércu-lum, De-dit et trístibus sángu-i-nis pócu-lum, Di-cens: Accí-pi-te quod tra-do váscu-lum, Omnes ex e-o bí-bi-te.
 Sic sacri-fi-ci-um istud instí-tu-it, Cu-ius of-fi-ci-um commítti vó-lu-it So-lis presbý-te-ris, qui-bus sic cóngru-it.
 Ut sumant, et dent cé-te-ris. Pa-nis angé-li-cus fit panis hóminum: Dat panis cá-li-cus figú-ris términum:
 O res mi-rá-bi-lis! mandú-cat Dóminum Pau-per, servus, et húmi-lis. Te tri-na Dé-i-tas únaque poscímus,

Sic nos tu ví-si-ta, si-cut tē có-limus: Per tu-as sé-mi-tas duc nos quo téndimus, Ad lu-cem quam inhá-bi-tas. A-men.

In I. Nocturno

Psalmus 1.

Ps. 1, 3; LU₉₂₂

I D*
F Ructum sa-lu-tí-fe-rum * gu-stándum de-dit Dó-mi-nus mor- tis su-æ témpo-re.

Be-á-tus vir, qui non áb-i-it in consí-li-o impi-ó- - rum, † et in vi-a pecca-tórum non ste- - tit, *

et in cáthedra pesti-lénti-æ non se- - dit:

Sed in lege Dómini volúntas eius, * et in lege eius meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium eius non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem próiicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudício: * neque peccatóres in concílio iustórum.

Quóniam novit Dóminus viam iustórum: * et iter impiórum períbit.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen. *A.*

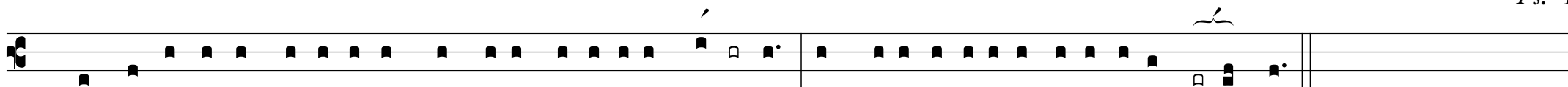
II D

A

fructu * fruménti et vi-ni multipli- cá-ti, fi-dé-les in pa-ce Chri-sti requi-éscunt.

Ps. 4

Cum invo-cá-rem exaudí-vit me De-us iustí-ti-æ me- - æ: * in tribu-la-ti-óne di-la-tásti mi- - hi.

Miserére mei, * et exáudi oratió^{nem} meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum, * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascimini, et nolíte peccáre: † quæ dicitis in córdibus vestris, * in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrificium iustítiæ, † et speráte in Dómino. * Multi dicunt: quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam et requiéscam.

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen. A.

Psalmus 3.

Ps. 15, 4; LU₉₂₄

III a³

C

Ommu-ni- óne cá- li-cis, * quo De-us ipse súmi-tur, non vi-tu-ló-rum sángui-ne, congre-gá- vit nos Dóminus.

Ps. 15

Consérva me, Dómi-ne, quóni-am spe-rá- - vi in te. * Di-xi Dómino: De-us me-us es tu, quóni-am bonó-rum

me-ó-rum non e- - ges.

Sanctis, qui sunt in terra eius, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, † et exsultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, † adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in dextera tua usque in finem.

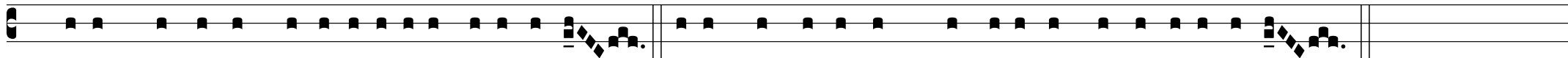
Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen.

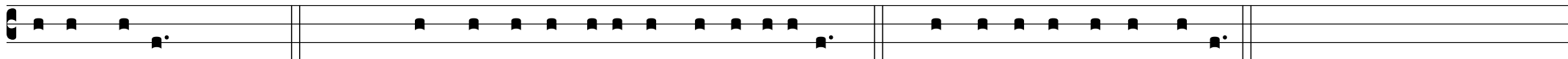
A.

Versus.

Sap. 16, 20; Ps. 77, 25

℣. Panem de cæ-lo præsti-tísti e-is, alle-lú-ia. ℞. Panem Ange-ló-rum manducá-vit homo, alle-lú-ia.

Pa-ter noster. *secreto usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. ℞. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Absolutio.

X-áudi, Dómi-ne Ie-su Christe, pre-ces servó-rum tu-ó-rum, † et mi-se-ré-re nobis: * qui cum Patre et Spí-ri-tu

Sancto vi-vis et regnas in sǽcu-la sæcu-ló-rum. ℞. Amen.

Benedictio.

Iube Domne bene-dí-ce-re. Bene-dicti-óne perpé-tu-a * bene-dí-cat nos Pa-ter æ-térnus. **℟.** Amen.

Lectio I.

1 Reg. 5, 1-5

De libro primo Regum.

Philísthiim autem tulérunt arcam Dei et asportavérunt eam a Lápide adiutórii in Azótum. Tulerúntque Philísthiim arcam Dei et intulérunt eam in templum Dagon et statuérunt eam iuxta Dagon. Cumque surrexissent dilúculo Azótii áltera die, ecce Dagon iacébat pronus in terra ante arcam Dómini; et tulérunt Dagon et restituérunt eum in locum suum. Rursúmque mane die áltera consurgéntes invenérunt Dagon iacéntem super fáciem suam in terra coram arca Dómini; caput autem Dagon et duæ palmæ mánuum eius abscíssæ erant super limen; porro Dagon solus truncus remánserat in loco suo.

℣. Tu autem, Dómine, miserére nobis. **℟.** Deo grátias.

Responsorium 1.

R. Ex. 12, 5.6.8 *Ps.* 1 Cor. 5, 7.8; LU₉₂₆

I

Immo-lá-bit hœ-dum * multi-tú-do fi-li-ó-rum Isra-el ad vé-spe-ram Pa-schæ: † Et e-dent car-nes, et á-zy-mos pa-nes. *Ps.* Pascha nostrum immo-lá-tus est Chri-stus: í-taque e-pu-lé-mur in á-zymis sin-ce-ri-tá-tis et ve-ri-tá-tis. † Et.

Benedictio.

Iube Domne bene-dí-ce-re. Uni-géni-tus De-i Fí-li-us * nos bene-dí-ce-re et adiuvá-re digné-tur. **R̃.** Amen.

Lectio II.

1 Reg. 5, 6-8

Aggraváta est autem manus Dómini super Azótios, et demolítus est eos. Et ebulliérunt villæ et agri in médio regiónis illíus, et nati sunt mures, et facta est confúsió mortis magnæ in civitáte. Vidéntes autem viri Azótii huiuscémodi plagam dixerunt: Non máneat arca Dei Israël apud nos, quóniam dura est manus eius super nos et super Dagon deum nostrum. Et mitténtes congregavérunt omnes sátrapas Philisthinórum ad se et dixerunt: Quid faciémus de arca Dei Israël? Responderúntque Gethæi: Circumducátur arca Dei Israël.

Ps̃. Tu autem, Dómine, miserére nobis. **R̃.** Deo grátias.

Responsorium 2.

R. Ex. 16, 12.15 *℣.* Io. 6, 21; LU₉₂₇

II
C

O- medé- tis * car- nes, et sa- tu-ra- bími-ni pá-ni-bus: * Iste est panis
quem de- dit vo-bis Dómi- nus ad vescén- dum. *℣.* Non Moy- ses de-dit vobis
pa-nem de cæ- lo, sed Pa-ter me-us dat vobis panem de cæ-lo ve- rum. * Iste.

Benedictio.

Iube Domne bene-dí-ce-re. Spí-ri-tus Sancti grá-ti-a * illúmi-net sensus et corda nostra. **R̃.** Amen.

Lectio III.

1 Reg. 5, 8-12

Et circumduxérunt arcam Dei Israël. Illis autem circumducéntibus eam, fiébat manus Dómini per síngulas civitátes interfectiónis magnæ nimis; et percutiébat viros uniuscuiúsque urbis a parvo usque ad maiórem. Misérunt ergo arcam Dei in Accaron. Cumque venísset arca Dei in Accaron, exclamavérunt Accaronítæ dicéntes: Adduxérunt ad nos arcam Dei Israël, ut interficiat nos et pópulum nostrum. Misérunt itaque et congregavérunt omnes sátrapas Philisthinórum, qui dixerunt: Dimíttite arcam Dei Israël, et revertátur in locum suum et non interficiat nos cum pópulo nostro. Fiébat enim pavor mortis in síngulis úrbibus et gravíssima valde manus Dei.

Ps̃. Tu autem, Dómine, miserére nobis. **R̃.** Deo grátias.

Responsorium 3.

R. 3 Reg. 19, 6.8 *℣.* Io. 6, 52; LU₉₂₇

III

R

Espé-xit * E-lí- as ad ca- put su- um subci-ne-rí-ci-um pa- nem: qui sur-gens comé- dit et

bi- bit: † Et ambu-lá- vit in for-ti- túdi-ne ci- bi il-lí- us us- que ad mon- tem De- i. *℣.*

Si quis manducá-ve- rit ex hoc pane, vi- vet in æ-térnum. † Et. *℣.* Gló- ri- a

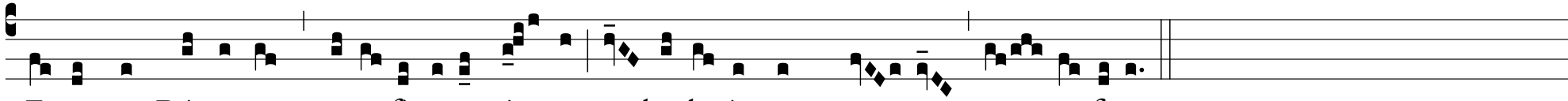
Patri, et Fí-li- o, et Spi-rí- tu- i Sancto. † Et.

In II. Nocturno

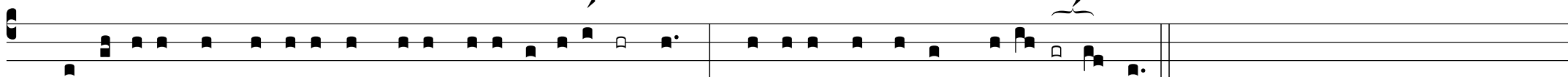
Psalmus 4.

Ps. 19, 4; LU₉₂₈

IV E
M

Emor sit Dómi-nus * sacri-fí-ci-i nó-stri, et ho-locáustum no-strum pin-gue fi-at.

Ps. 19

Exáudi-at te Dóminus in di-e tribu-la-ti-ó- - nis: * pró-tegat te nomen *De-i* Ia- - cob.

Mittat tibi auxílium *de sancto*: * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrificii tui: * et holocáustum tuum *pingue fiat*.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum: * et omne consílium tuum *confirmet*.

Lætábimur in salutári tuo: * et in nómine Dei nostri *magnificábimur*.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam saluum fecit Dóminus *Christum suum*.

Exáudiet illum de cælo *sancto suo*: * in potentátibus salus *déxteræ eius*.

Hi in cúrribus, et *hi in equis*: * nos autem in nómine Dómini, Dei nostri *invocábimus*.

Ipsi obligáti sunt, et *cecidérunt*: * nos autem *surréximus* et *erécti sumus*.

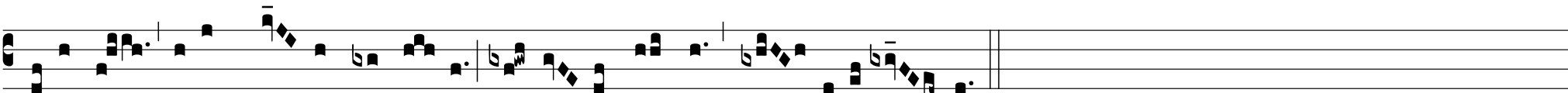
Dómine, *salvum fac regem*: * et exáudi nos in die, qua *invocavérimus* te.

Glória Patri et Fílio, * et Spíritui Sancto.

Sicut erat in princípio, et *nunc et semper*, * et in sácula sæculórum. Amen. *A.*

V a

P

 Ará-tur * nobis men-sa Dómi- ni advér-sus omnes qui tríbu-lant nos.

Ps. 22

 Dóminus re-git me, et ni-hil mi-hi dé-e-rit: * in loco páscu-æ i-bi me col- - locá- - vit.

Super aquam refectiōnis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitam iustítiæ * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua et báculo tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam * advérsus eos, qui tríbulant me.

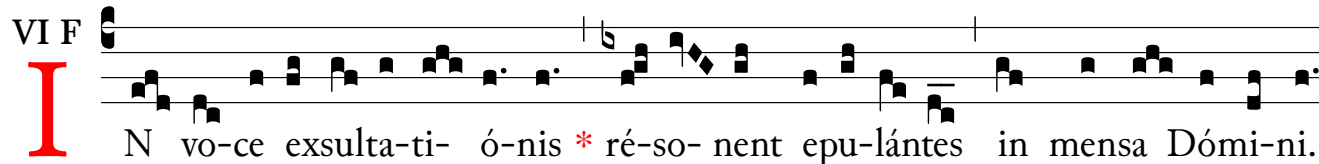
Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est.

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ:

Et ut inhábitem in domo Dómini; * in longitúdinem diérum.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen. *A.*

Ps. 41

Quemádmódum de-sí-de-rat cervus ad fontes aquá- - rum: * i-ta de-sí-de-rat ánima me-a ad te, De- - us.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam, et apparebo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte, † dum dicitur mihi quotidie: * Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: † quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, * usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis, et confessiόnis: * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * propterea memor tui de terra Iordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abýssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnes excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * et nocte cánticum eius.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum affligit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies; † Ubi est Deus tuus? quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et *Deus meus*.

Glória Patri *et Fílio*, * et Spirítui **S**ancto.

Sicut erat in princípío, et nunc *et semper*, * et in sácula sæculórum. Amen.

I

N vo-ce exsulta-ti- ó-nis * ré-so- nent epu-lántes in mensa Dómi-ni.

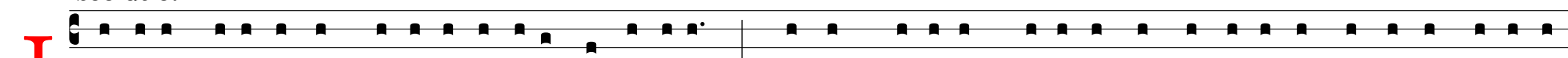

℣. Ci-bá-vit illos ex á-di-pe fruménti, alle-lú-ia. ℞. Et de petra, melle sa-tu-rá-vit e-os, alle-lú-ia.

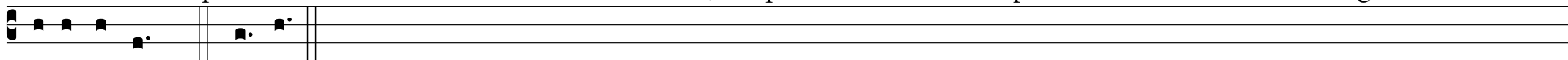

Pa-ter noster. *secreto usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. ℞. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Absolutio.

I P-sí-us pí-e-tas et mi-se-ri-córdi-a nos ádiuvet, * qui cum Patre et Spí-ri-tu Sancto vi-vit et regnat in sǽcu-la

sǽcu-ló-rum. ℞. Amen.

Benedictio.

Lectio IV.

Homilia 60 ad populum Antiochenum

De Sermóne sancti Ioánnis Chrysostomi.

Unicuíque fidélium Christus semetípsum per mystéria commíscet, et quos génuít, per semetípsum enútrit, nec áleri tradit; per hoc tibi rursum persuádens, quod carnem tuam assúmpsit. Ne torpeámus ígitur tanta digni caritáte et honóre putáti. Nonne vidétis quanta promptitúdine párvuli papíllas cápiunt, et quanto ímpetu lábia ubéribus infigunt? Accedámus cum tanta nos quoque alacritáte ad hanc mensam et ad úbera póculi spiritális: quinímmo cum longe maióri trahámus, tamquam infántes lacténtes, spíritus grátiam: et unus sit nobis dolor hac esca privári. Non sunt humanæ virtútis ópera, hæc quæ proponúntur: qui tunc ipsa fecit in illa coëna, idem ea nunc quoque facit. Nos ministrórum tenémus locum; qui vero sanctíficat ea et immútat, ipse est. Nullus ítaque Iudas assístat, nullus avárus; nam tales mensa non súscipit. Si quis est discípulus, adsit; ait enim: Cum discíplis meis fácio Pascha. Hæc est illa mensa, et minus nihil habet. Non enim illam quidem Christus, hanc autem homo pérficit; verum et hanc ipse quoque.

℣. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℞. Deo grátias.

Responsorium 4.

R. Mt. 26, 26 *℣.* Io. 31, 31; LU₉₃₁

^V
C Cēnānti-bus íl- lis, * ac- cé- pit Ie- sus pa- nem, et be- ne- dí- xit, ac fre- git, de- dí- que discí-
pu- lis su- is, et a- it: † Accí- pi- te, et comé- di- te: hoc est corpus me- um. *℣.*

Di- xé- runt vi- ri tabernácu- li me- i: Quis det de cárni- bus e- ius, ut sa- tu- rémur? † Accí- pi- te.

Benedictio.

Iube Domne bene-dí-ce-re. Christus perpé-tu-æ * det nobis gáudi-a vi-tæ. **℟.** Amen.

Lectio V.

Inhumánus accédât nemo, nemo crudélis et immiséricors, nemo prorsus immúndus. Hæc ad comunicántes dico, et ad vos, ministrántes. Nam et ad vos sermónem convértere necessárium est, ut multo cum stúdio hæc dona distribuátis. Non parva vobis ímminet últio, si quemquam, illíus culpæ cóncscii, huius mensæ partícipem esse concedátis: sanguis eius de mánibus vestris exquirétur. Sive quis dux milítia sit, sive præféctus, sive princeps diadémate coronátus, indígne autem accédât, próhibe: maiórem illo potestátem habes. Proptérea vos Deus hoc insignívit honóre, ut tália discernátis. Hoc vestra dígnitas est, hoc secúritas, hoc omnis coróna; non ut albam et splendéntem túnica circumeátis indúti. Verum et tu, láice, cum sacerdotem víderis offeréntem, ne ut sacerdotem esse putes hoc faciéntem, sed Christi manum invisibíliter exténsam.

℣. Tu autem, Dómine, miserére nobis. **℟.** Deo grátias.

Responsorium 5.

R. 1 Cor. 11, 25 *℣.* Thren. 3, 20; LU₉₃₂

VI

A

C-cé- pit Ie- sus * cá-li-cem, postquam coená-vit, di- cens: Hic ca-lix novum te- stamén- tum est

in me-o sán-gui-ne: † Hoc fá- ci-te in me- am commemo-ra- ti- ó- nem. *℣.* Memó-ri- a

me- mor e- ro, et ta-bé- scet in me á-ni- ma me- a. † Hoc.

Benedictio.

Iube Domne bene-dí-ce-re. Ignem su-i amó-ris * accéndat De-us in córdibus nostris. **℟.** Amen.

Lectio VI.

Audiámus ígitur, et sacerdótes et súbditi, quali esca facti sumus digni: audiámus et horreámus. Sanctis cárnibus suis nos dedit impléri, semetípsum appósuit immolátum. Quænam ígitur erit nobis excusátio, cum tálibus pasti tália peccémus, cum lupi fiámus Agnum comedéntes, cum tamquam oves pasti more leónum diripiámus? Hoc enim mystérium non a rapína tantum, verum et ab omni vel ténuí inimicítia purum esse pénitus iubet; est enim pacis mystérium. Iudæis quidem annuátim propriórum monuménta beneficiórum solemnitátes Deus alligávit; tibi vero síngulis diébus per hæc mystéria. Nullus ítaque Iudas hanc mensam petat, nullus Simon. Hi namque duo propter avarítiam periérunt: hoc ígitur bárathrum fugiámus.

℣. Tu autem, Dómine, miserére nobis. **℟.** Deo grátias.

Responsorium 6.

R. Io. 6, 48 *℣.* ibid. 6, 51.52; *LU*₉₃₄

VII

E

-go sum * pa-nis vi- tæ: patres ve- stri mandu-ca- vé- runt manna in de-sérto, et mór- tu-i sunt: †

Hic est pa- nis de cœ- lo descéndens, si quis ex ipso mandu- cá-ve-rit, non mo- ri-é- tur. *℣.* E- go sum

pa- nis vi-vus, qui de cœ- lo descé-ndi: si quis manducá- ve-rit ex hoc pane, vi- vet in æ- tér-num. † Hic. *℣.*

Gló-ri- a Pa-tri et Fi-li-o et Spi-rí-tu-i Sancto. † Hic.

In III. Nocturno

Psalmus 7.

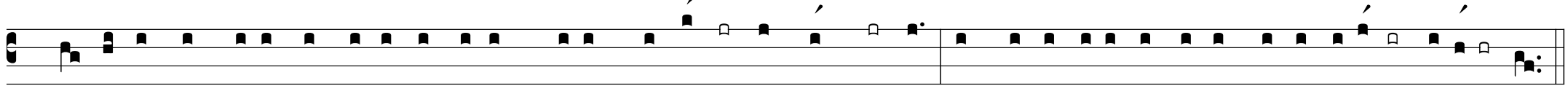
Ps. 42, 4; LU₉₃₄

VII a

I

Ntro-íbo * ad altá-re De- i: sumam Christum, qui ré-novat iu-ventú-tem me-am.

Ps. 42

Iú-di-ca me, De-us, et discérne causam me-am de gente non sanc- - ta, * ab hómi-ne in-íquo, et do-ló-so é- - ru-e me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: † quare me repulísti? * et quare tristis incédo, dum affligit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam: † ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, * et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat iuventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen. *A.*

VIII G

C

 Ibá-vit nos Dóminus * ex á- di-pe fru- ménti; et de petra, mel- le sa- tu-rá- vit nos.

Ps. 80

 Exsultá-te De-o, adiu-tó-ri nos- - tro: * iubi-lá-te De-o Ia- - cob.

Súmte psalmum, et date t́ympanum: * psaltérium iucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoméniá tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ.

Quia præcéptum in Israë́l est: * et iudícium Deo Iacob.

Testimónium in Ioseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægýpti: * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum eius: * manus eius in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te: † exaudívi te in abscóndito tempestátis: * probávi te apud aquam contradictíonis.

Audi, pópulus meus, et contestábor te: † Israë́l, si audíeris me, non erit in te deus recens, * neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægýpti: * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam: * et Israë́l non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum: * ibunt in adinventíonibus suis.

Si pópulus meus audísset me: * Israë́l si in viis meis ambuláset:

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem: * et super tribulánte eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei: * et erit tempus eórum in sǽcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * et de petra, melle saturávit eos.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

A.

VI F
E X altá-ri tu-o * Dómi-ne, Chri-stum súmimus: in quem cor et ca-ro nostra exsultá- vit.

Ps. 83

Quam di-lécta tabernácu-la tu-a, Dómi-ne *virtú-* - tum: * concupíscit, et dé-fi-cit ánima me-a in átri-a Dómi-ni.

Cor meum, et caro *mea* * exsultavérunt in *Deum* vivum.

Etenim passer invénit sibi *domum*: * et turtur nidum sibi, ubi ponat *pullos* suos.

Altária tua, Dómine *virtútum*: * Rex meus, et *Deus meus*.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: * in *sæcula sæculórum laudábunt* te.

Beátus vir, cuius est auxílium abs *te*: † ascensiónes in corde suo *dispósuit*, * in valle lacrimárum in loco, *quem pósuit*.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, † ibunt de virtúte in *virtútem*: * vidébitur Deus deórum in *Sion*.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratió*nem* *meam*: * áuribus pércipe, *Deus Iacob*.

Protéctor noster, áspice, *Deus*: * et réspice in fáciem *Christi tui*:

Quia mélior est dies una in átriis *tuis*, * *super mília*.

Elégi abiéctus esse in domo Dei *mei*: * magis quam habitáre in tabernáculis *peccatórum*.

Quia misericórdiam, et veritátem diligit *Deus*: * grátiam et glóriam *dabit Dóminus*.

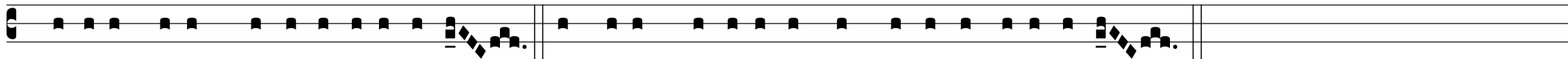
Non privábit bonis eos, qui ámbulant in *innocéntia*: * Dómine virtútum, beátus homo, qui *sperat in* te.

Glória Patri *et Fílio*, * *et Spirítui Sancto*.

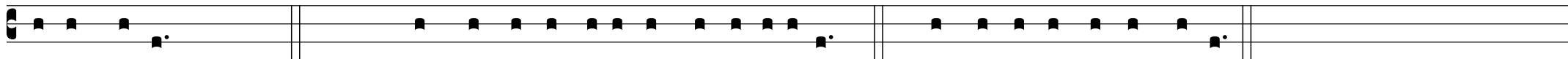
Sicut erat in princíp*io*, et nunc *et semper*, * *et in sæcula sæculórum. Amen.* *A.*

Versus.

Ps. 103, 14-15

℣. Edúcas panem de terra, alle-lú-ia. ℞. Et vinum læ-tí-fi-cet cor hómi-nis, alle-lú-ia.

Pa-ter noster. *secreto usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. ℞. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

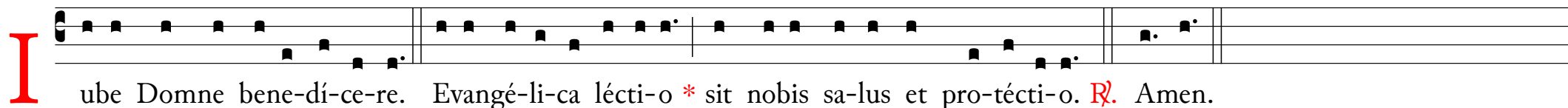
Absolutio.

A

víncu-lis pecca-tó-rum nostró-rum * absólvat nos omnípo-tens et mi-sé-ri-cors Dóminus. ℞. Amen.

Benedictio.

Lectio VII.

Io. 6, 56-59

Léctio sancti Evagélíi secúndum Ioánnem.

In illo témpore: Dixit Iesus turbis Iudæórum: Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus. Et réliqua.

Tract. 26. in Ioannem, post medium

De Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Hic est panis, qui de cælo descéndit. Hunc panem significávit manna, hunc panem significávit altáre Dei. Sacraménta illa fuérunt: in signis diversa sunt; sed in re, quæ significátur, pária sunt. Apóstolum audi: Nolo enim vos, inquit, ignoráre, fratres, quia patres nostri omnes sub nube fuérunt, et omnes mare transiérunt, et omnes per Móysen baptizáti sunt in nube et in mari, et omnes eámdem escam spiritálem manducavérunt. Spiritálem útique eámdem; nam corporálem álteram; quia illi manna, nos áliud: spiritálem vero, quam nos, sed patres nostri, non patres illórum, quibus nos símiles sumus, non quibus illi símiles fuérunt. Et adiúngit: Et omnes eúmdem potum spiritálem bibérunt. Aliud illi, áliud nos, sed spécie visíbili quidem, tamen hoc idem significánte virtúte spiritáli. Quómodo enim eúmdem potum? Bibébant, inquit, de spiritáli, sequénte petra: petra autem erat Christus. Inde panis, inde potus. Petra Christus in signo, verus Christus in verbo et in carne. Et quómodo bibérunt? Percússa est petra de virga bis: gémina percússio, duo ligna crucis significat.

Ÿ. Tu autem, Dómine, miserére nobis. R̃. Deo grátias.

Responsorium 7.

R. Io. 6, 57 *Ps.* Dt. 4, 7; LU₉₃₈

VII

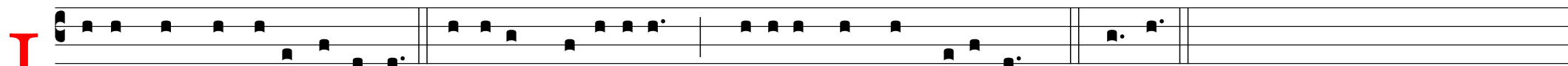
Q

UI man-dú-cat * me- am car- nem et bi-bit me- um sán- gui-nem, † In me ma- net et ego

in e- o. *Ps.* Non est á-li-a ná-ti-o tam grandis, quæ há- be-at de- os appropinquántes si-bi,

si-cut De- us no- ster a-dest nobis. † In.

Benedictio.

ube Domne bene-dí-ce-re. Di-vínium auxí-li-um * má-ne-at semper nobíscum. **R.** Amen.

Lectio VIII.

Norunt fideles corpus Christi, si corpus Christi non negligant esse. Fiant corpus Christi, si volunt vivere de Spiritu Christi. De Spiritu Christi non vivit, nisi corpus Christi. Intelligite, fratres mei, quid dixerim. Homo es, et spiritum habes, et corpus habes. Spiritum dico, quæ anima vocatur, qua constas quod homo es; constas enim ex anima et corpore. Habes enim spiritum invisibilem, corpus visibile. Dic mihi, quid ex quo vivat? Spiritus tuus vivit ex corpore tuo, an corpus tuum ex spiritu tuo? Respondet omnis, qui vivit: qui autem hoc non potest respondere, nescio si vivit. Quid respondet omnis, qui vivit? Corpus utique meum vivit de spiritu meo. Vis ergo et tu vivere de Spiritu Christi? In corpore esto Christi.

℣. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Responsorium 8.

R. Io. 6, 58; *Ps.* Eccli. 15, 3; *LU*₉₃₈

VIII

M

I-sit me * vi-vens Pa-ter, et e-go vi-vo prop-ter Pa- trem: † Et qui man-dúcat me,

vi- vet propter me. *Ps.* Ci-bá-vit il-lum Dóminus pa- ne vi-tæ et in-tel-léctus. † Et. *Ps.* Gló-ri- a Pa-tri, et Fí-li-o,

et Spi-rí-tu-i San- cto. † Et.

Benedictio.

Iube Domne bene-dí-ce-re. Ad so-ci-e-tá-tem cí-vi-um supernó-rum * perdúcat nos Rex Ange-ló-rum. **R̃.** Amen.

Lectio IX.

Numquid enim corpus meum vivit de spíritu tuo? Meum vivit de spíritu meo, et tuum de spíritu tuo. Non potest vivere corpus Christi, nisi de Spíritu Christi. Inde est quod expónens nobis Apóstolus Paulus hunc panem: Unus panis, inquit, unum corpus multi sumus. O sacraméntum pietátis, o signum unitátis, o vínculo caritátis! Qui vult vivere, habet ubi vivat, habet unde vivat. Accédát, credat, incorporétur, ut vivificétur. Non abhórreat a compáge membrórum, non sit putre membrum quod resecári mereátur, non sit distórtum de quo erubescátur. Sit pulchrum, sit aptum, sit sanum: hæreat córpori, vivat Deo de Deo. Nunc labóret in terra, ut póstea regnet in cælo.

Ÿ. Tu autem, Dómine, miserére nobis. **R̃.** Deo grátias.

III

T

E De-um laudá-mus: * te Dóminum confi-té-mur. Te æ-térnum Patrem omnis terra vene-rá- tur. Ti-bi omnes

Ange-li, ti-bi Cæ-li et uni-vérsæ po-testá- tes: Ti-bi Ché-rubim et Sé-raphim incessá-bi-li vo-ce proclá-mant: Sanctus:

Sanctus: Sanctus Dóminus De-us Sá-ba-oth. Pleni sunt cæ-li et terra ma-iestá-tis gló-ri-æ tu- æ. Te glo-ri-ósus Aposto-ló-rum

cho- rus: Te Prophe-tá-rum laudá-bi-lis núme-rus: Te Mártyr-um candi-dá-tus laudat ex-érci-tus. Te per orbem terrá-rum

sancta confi-té-tur Ecclé-si- a: Pa-trem imménsæ ma-iestá- tis: Vene-rándum tu-um ve-rum, et úni-cum Fí-li- um:

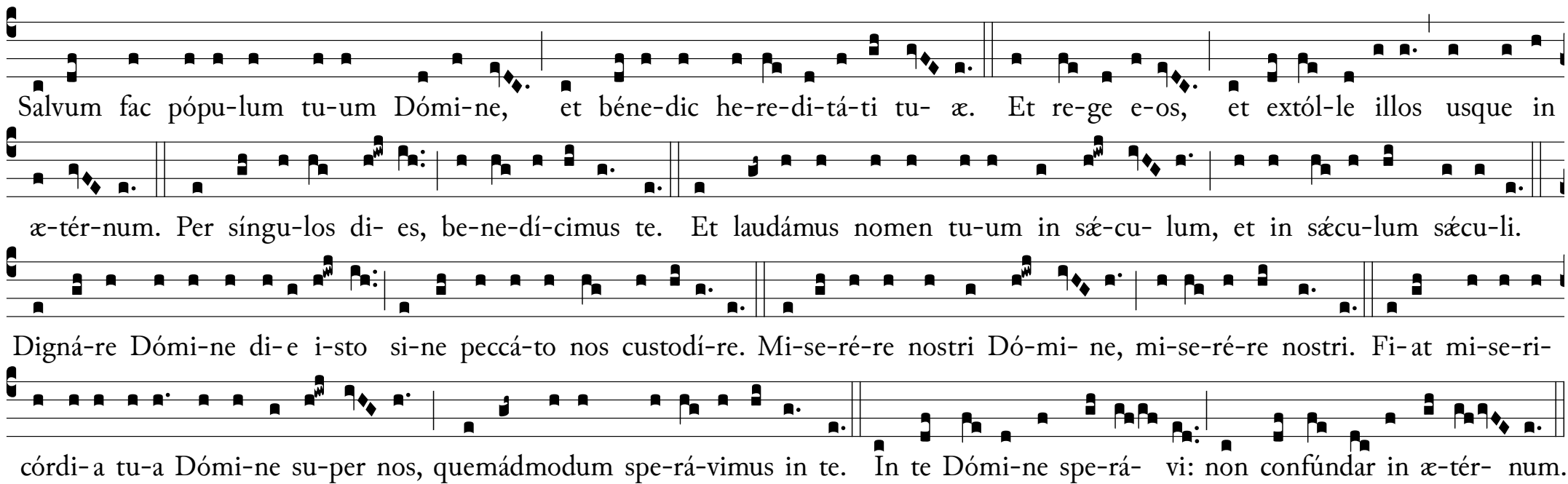
Sanctum quoque Pa-rácli-tum Spí-ri-tum. Tu Rex gló-ri-æ, Christe. Tu Patris sempi-térnus es Fí-li-us. Tu ad li-be-rándum

susceptúrus hó-mi- nem, non ho-ru-ísti Vírgi-nis ú-te-rum. Tu de-vícto mortis acú-le- o, ape-ru-ísti credéntibus regna

Genua nunc flectantur omni-

cæ-ló-rum. Tu ad dexte-ram De-i se-des, in gló-ri-a Patris. Iudex créde-ris es-se ventú-rus. TE ERGO QUÆSUMUS,

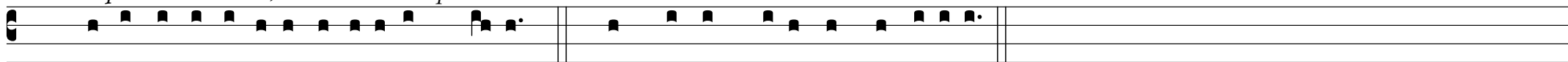
TU-IS FÁMULIS SÚBVE- NI, QUOS PRE-TI-ÓSO SÁNGUI-NE REDEMÍSTI. Æ-térna fac cum Sanctis tu-is in gló-ri-a nume-rá- ri.

Salvum fac pópu-lum tu-um Dómi-ne, et béne-dic he-re-di-tá-ti tu- æ. Et re-ge e-os, et extól-le illos usque in æ-tér-num. Per síngu-los di-es, be-ne-dí-cimus te. Et laudá-mus nomen tu-um in sǽ-cu-lum, et in sǽcu-lum sǽcu-li.

Digná-re Dómi-ne di-e i-sto si-ne peccá-to nos custodí-re. Mi-se-ré-re nostri Dó-mi-ne, mi-se-ré-re nostri. Fi-at mi-se-ri-córdi-a tu-a Dómi-ne su-per nos, quemádmódum spe-rá-vimus in te. In te Dómi-ne spe-rá-vi: non confúndar in æ-tér-num.

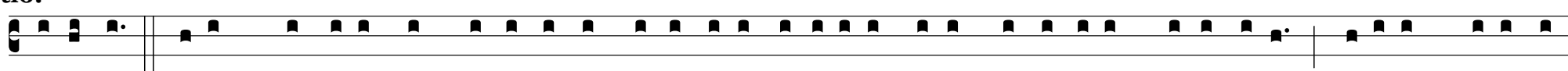
Reliqua omittuntur, nisi Laudes separandæ sint.

℣. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. ℞. Et clamor me-us ad te véni-at.

Oratio.

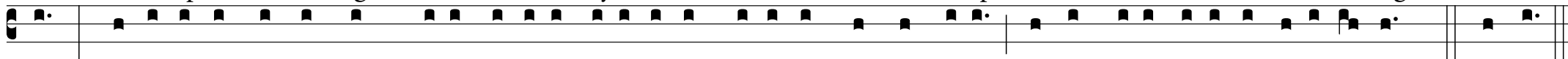
O

-ré-mus. De-us, qui nobis sub Sacraménto mi-rá-bi-li passi-ónis tu-æ memó-ri-am re-liquísti: † tríbu-e, quæsumus,

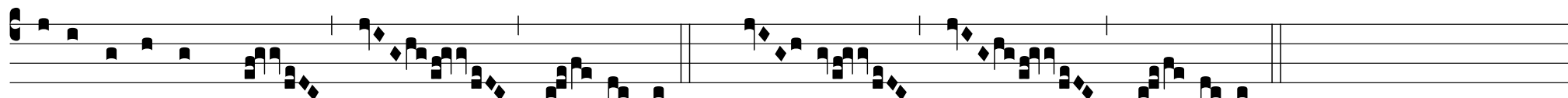
i-ta nos Córpo-ris, et SÁNGUI-nis tu-i sacra mysté-ri-a vene-rá-ri; * ut redempti-ónis tu-æ fructum in nobis iúgi-ter senti-á-

mus: Qui vi-vis et regnas cum De-o Patre in uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De-us, per ómni-a sæcu-la sæcu-ló-rum. ℞. Amen.

℣. Dómine, exáudi orationem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

V
B

ene-di-cá-mus Dó-

mi-no.℞. De- o

grá- ti- as.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℞. Amen.

Ad Laudes.

D E-US, in adiu-tó-ri-um me-um inténde. **R.** Dómi-ne, ad adiuvándum me festína. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o,
et Spi-rí-tu-i Sancto: Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sǣcu-la sǣcu-ló-rum. Amen. Alle-lú-ia.

Psalmus 1.

Prv. 9, 1-2

S I a² Api- én-ti-a * ædi-fi-cá-vit si-bi domum, mís-cu-it vinum, et pósu-it mensam al-le-lú-ia.

Psalmus 92.

Dóminus regná-vit, de-có-rem indú-tus est: * indú-tus est Dóminus forti-túdi-nem, et *præ-cínxit* se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non *commovébitur*.

Paráta sedes tua ex tunc: * a sǣculo tu es.

Elevavérunt flúmina Dómine: * elevavérunt flúmina *vocem* suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vóci-bus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in *altis* Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo Dómine in longitúdinem *diérum*.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípí-o, et nunc et semper, * et in sǣcula sǣculórum. Amen. **A.**

Psalmus 2.

Sap. 16, 20

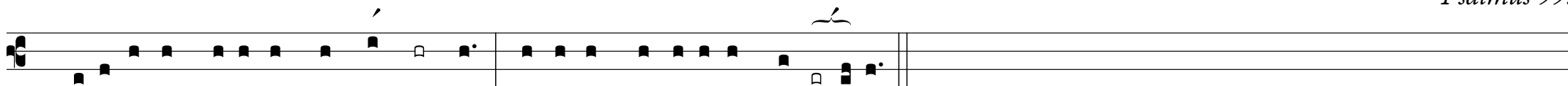
II D

A

Nge-ló-rum esca * nutri-ví-sti pó-pu-lum tu-um, et panem de cæ-lo præsti-tísti e- is, alle-lú-ia.

Psalmus 99.

Iubi-lá-te De-o omnis **ter-** - ra: * serví-te Dómino in læ-tí-ti-a.

Introíte in conspéctu eius, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est **Deus**: * ipse fecit nos, et *non ipsi* nos.

Pópulus eius, et oves páscuæ eius: † introíte portas eius in confessióne, * átria eius in hymnis: confitémini **illi**.

Laudáte nomen eius: quóniam suávis est Dóminus, † in ætérnum misericórdia eius, * et usque in generatióne et generatióne *véritas* eius.

Glória Patri et **Fílio**, * et Spirítui **Sancto**.

Sicut erat in princípio, et nunc et **semper**, * et in sácula sæculórum. Amen. *A.*

III a

P

Inguis * est pa-nis Christi, et præ-bé-bit de-lí-ci-as ré-gi-bus, al-le-lú-ia.

Psalmus 62.

De-us De- - us me- - us * ad te de lu- - ce ví-gi-lo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multipíciter tibi caro mea.

In terra desérta et ínvia et inaquósa: † sic in sancto appáruí tibi, * ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vítas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in víta mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, † in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adiútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, † adhæsit ánima mea post te: * me suscepit délixtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, † introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, † laudabúntur omnes qui iurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

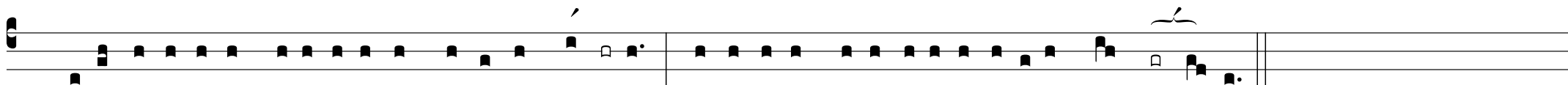
Sicut erat in princípío, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen. *A.*

IV E

Acer-dó- tes sancti * incénsum et pa- nes óf-fe-runt De- o, al-le- lú-ia.

Canticum trium puerorum, Dan. 3, 57-88 et 56

Bene-dí-ci-te ómni-a ópe-ra Dómi-ni Dómino: * laudá-te et super-exaltá-te *e-um in sǣ-cu-la.*

Benedícite Angeli Dómini Dómino: * benedícite *cæli* Dómino.

Benedícite aquæ omnes quæ super *cælos sunt* Dómino: * benedícite omnes virtútes *Dómini* Dómino.

Benedícite sol et *luna* Dómino: * benedícite *stellæ cæli* Dómino.

Benedícite omnis imber *et ros* Dómino: * benedícite omnes spíritus *Dei* Dómino.

Benedícite ignis et *æstus* Dómino: * benedícite frigus *et æstus* Dómino.

Benedícite rores et *pruína* Dómino: * benedícite gelu *et frigus* Dómino.

Benedícite glácies et *nives* Dómino: * benedícite noctes *et dies* Dómino.

Benedícite lux et *ténebræ* Dómino: * benedícite fúlgura *et nubes* Dómino.

Benedícat *terra* Dóminum: * laudet et superexáltet *eum in sǣ-cu-la.*

Benedícite montes et *colles* Dómino: * benedícite univérſa germinántia *in terra* Dómino.

Benedícite *fontes* Dómino: * benedícite mária et *flúmina* Dómino.

Benedícite cete et ómnia quæ movéntur in *aquis* Dómino: * benedícite omnes vólucres *cæli* Dómino.

Benedícite omnes béstiæ et *pécora* Dómino: * benedícite filii *hóminum* Dómino.

Benedícat *Israel* Dóminum: * laudet et superexáltet *eum in sǣ-cu-la.*

Benedícite sacerdótes *Dómini* **Dómino**: * benedícite servi *Dómini* **Dómino**.

Benedícite spíritus et ánimæ iustórum **Dómino**: * benedícite sancti et húmiles corde **Dómino**.

Benedícite Ananía, Azaría, Mísaël **Dómino**: * laudáte et superexaltáte *eum in* **sæcula**.

Benedicámus Patrem et Fílium cum *Sancto* **Spíritu**: * laudémus et superexaltémus *eum in* **sæcula**.

Benedíctus es Dómine in firmaménto **cæli**: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus *in* **sæcula**.

Hic non dicitur Gloria Patri, neque Amen.

S
Acer-dó- tes sancti * incénsum et pa- nes óf-fe-runt De- o, al-le- lú-ia.

V a

V

Incénti da-bo * manna abscóndi-tum, et nomen novum, al-le-lú-ia.

Psalmus 148.

Laudá-te Dóminum de cæ- - lis: * laudá-te e-um in excél- - sis.

Laudáte eum omnes Angeli eius: * laudáte eum omnes virtútes eius.

Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum cæli cælórum: * et aquæ omnes quæ super cælos sunt laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracones et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ faciunt verbum eius:

Montes et omnes colles: * ligna fructífera et omnes cedri.

Béstia et univérſa pécora: * serpéntes et volúcres pennátæ.

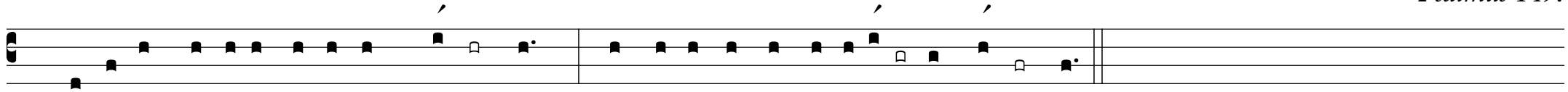
Reges terræ et omnes pópuli: * príncipes et omnes iúdicēs terræ.

Iúvenes et vírgines: † senes cum iunióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen eius solíus.

Conféſſio eius super cælum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis eius: * filiis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Gloria Patri.

Cantá-te Dómino cánti-cum **no-** - vum: * laus e-ius in ecclé-si-a sanctó- - rum.

Lætétur Israel in eo qui fecit **eum**: * et filii Sion exsúltent in **rege suo**.

Laudent nomen eius in **choro**: * in týmpano et psaltério **psallant** ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo **suo**: * et exaltábit mansuétos **in** salútem.

Exsultábunt sancti in **glória**: * lætabúntur in cubílibus **suis**.

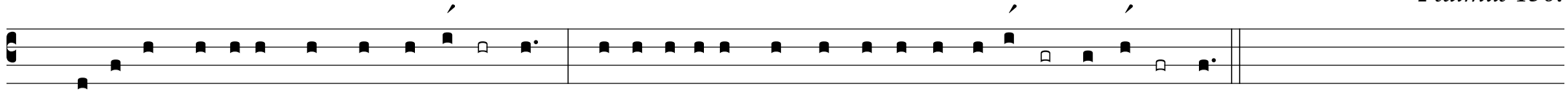
Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum:

Ad faciéndam vindíctam in natió nibus: * increpati ónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis iudícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis eius.

Hic non dicitur Gloria Patri.

Laudá-te Dóminum in sanctis e- - ius: * laudá-te e-um in firmaménto virtú- - tis e- - ius.

Laudáte eum in virtútibus eius: * laudáte eum secúndum multitudínem magnitúdinis eius.

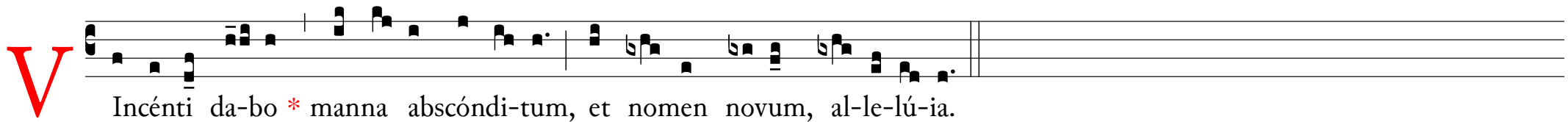
Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípío, et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Incénti da-bo * manna abscóndi-tum, et nomen novum, al-le-lú-ia.

F

Ratres: Ego enim accé-pi a Dómino quod et trá-di-di vobis, † quóni-am Dóminus Ie-sus, in qua nocte tradébá-tur,

accé-pit panem, et grá-ti-as agens fre-git, et di-xit: Accí-pi-te et manducá-te: hoc est corpus me-um, quod pro vobis tradé-tur: *

hoc fá-ci-te in me-am commemo-ra-ti-ónem. R. De-o grá-ti-as.

Responsorium breve.

Ps. 77, 24-25

VI

P

Anem cæ-li de-dit e-is, * Alle-lú-ia, alle-lú-ia, Panem. V. Panem Ange-ló-rum manducá-vit homo. * Alle-lú-ia. V.

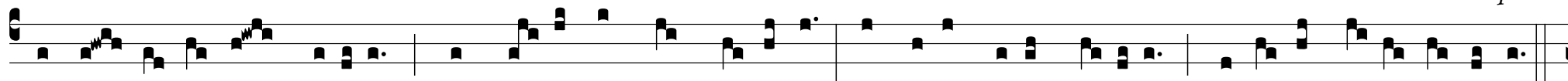
Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Panem.

Hymnus

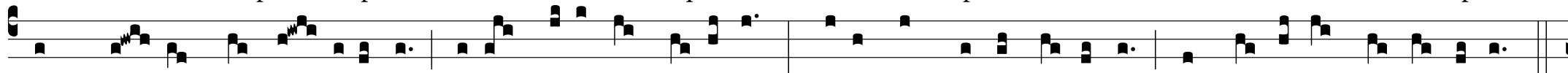
Thomas de Aquino?

VIII

V

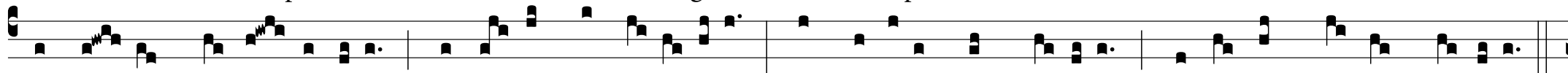
Erbum su-pérnum pródi-ens, Nec Pa-tris línguens dèxte-ram, Ad opus su-um éx-i-ens, Ve-nit ad vi-tæ véspe-ram.

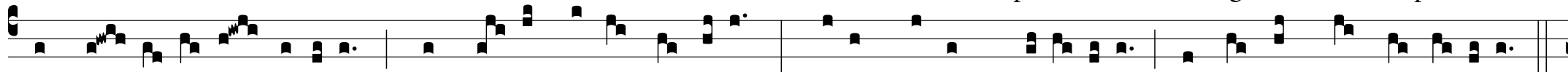
In mor-tem a dis-cípu-lo su-is tradéndus æmu-lis, pri-us in vi-tæ fércu-lo, se trá-di-dit dis-cí-pu-lis.

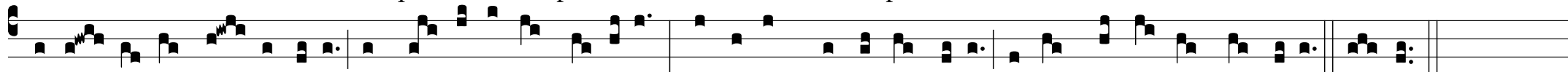
Quibus sub bi-na spé-ci-e cárnem dé-dit et sángu-i-nem, ut dúpli-cis substánti-æ to-tum ci-bá-ret hómi-nem.

Se nas-cens de-dit só-ci-um, convés-cens in e-dú-li-um, se mó-ri-ens in pré-ti-um, Se regnans dat in præmi-um.

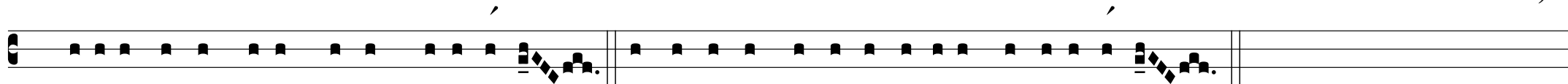
O sa-lu-tá-ris hósti-a, quæ cæ-li pandis ós-ti-um: bella premunt hostí-li-a, da ro-bur, fer au-xí-li-um.

Uni tri-nóque Dómino sit sempi-térna gló-ri-a: qui vi-tam si-ne término nó-bis do-net in pá-tri-a. A-men.

Versus.

Ps. 147, 3

℣. Pósu-it fi-nes tu-os pa-cem, alle-lú-ia. ℞. Et á-di-pe fruménti sá-ti-at te, alle-lú-ia.

Canticum Zachariæ.

Io. 6, 51.52

I a²

E

-go sum * pa- nis vi- vus, qui de cæ-lo de- scén- di: si quis mandu-cá-ve-rit ex hoc pane, vi- vet in æ-tér- num,

alle- lú-ia

Lc. 1, 68-79

Bene-díctus Dóminus De- - us Isra-el, * qui-a vi-si-tá-vit, et fe-cit redempti-ónem *ple-bis* su- - æ.

Et eréxit cornu salútis **nobis**, * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per **os** sanctórum, * qui a sáculo sunt, prophetárum eius:

Salútem ex inimícis **nostris**, * et de manu ómnium *qui odérunt* nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum **pátribus nostris**: * et memorári testaménti *sui* **sancti**.

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham **patrem nostrum**, * datúrum *se* **nobis**:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum **liberáti**, * *serviámus illi*.

In sanctitáte et iustítia **coram ipso**, * ómnibus diébus **nostris**.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre *vias* eius:

Ad dandam sciéntiam salútis **plebi eius**, * in remissionem peccatórum *eórum*:

Per víscera misericórdiæ **Dei nostri**: * in quibus visitávit nos, *óriens ex alto*:

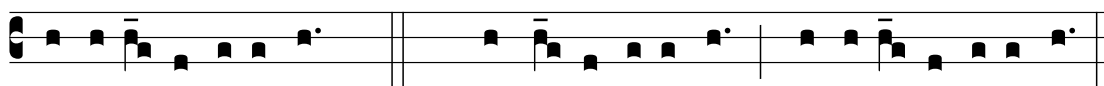

Illumináre his qui in ténebris et in umbra **mortis sedent**: * ad dirigéndos pedes nostros in *viam* **pacis**.

Glória **Patri et Fílio**, * et *Spirítui Sancto*.

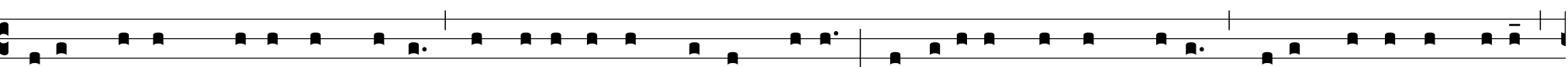

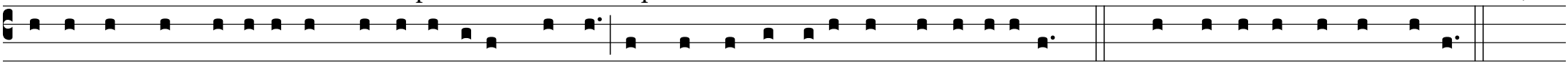

Sicut erat in princípio, et **nunc** et **semper**, * et in sáculosæculórum. Amen. *A.*

Ante Orationem, cantatur a Superiore:

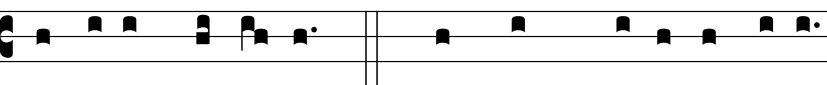

Supplicatio Litaniae.

K
Y-ri-e e-lé-i-son. Chris-te e-lé-i-son. Ký-ri-e e-lé-i-son.

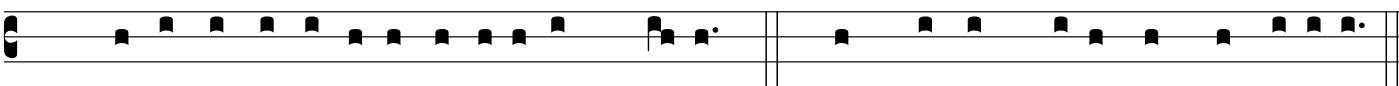

Oratio Dominica.

P
Ater noster, qui es in cæ-lis: sancti-fi-cé-tur nomen tu-um: advéni-at regnum tu-um: fi-at vo-lúntas tu-a,

si-cut in cæ-lo et in terra: panem nostrum quo-ti-di-ánum da nobis hódi-e: et dimítte nobis dé-bi-ta nostra,

sic-ut et nos dimíttimus de-bi-tó-ribus nostris: et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Deinde dicitur ab Hebdomadario:

D
Ominus vo-bíscum. Et cum spí-ri-tu tu-o.

In choro monialium loco Dominus vobiscum dicitur:

 Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. Et clamor me-us ad te véni-at.

O

-rémus. De-us, qui nobis sub Sacraménto mi-rá-bi-li passi-ónis tu-æ memó-ri-am re-liquísti: † tríbu-e, quæsumus,

i-ta nos Córpo-ris, et SÁNGUI-nis tu-i sacra mysté-ri-a vene-rá-ri; * ut redempti-ónis tu-æ fructum in nobis iúgi-ter senti-

amus: Qui vi-vis et regnas cum De-o Patre in uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De-us, per ómni-a sæcu-la sæcu-ló-rum. R. Amen.

Hebdomadarius dicit iterum Dominus vobiscum, vel cantor dicit:

℣. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. R. Et clamor me-us ad te véni-at.

Postea cantatur a cantore:

VII
B

Ene-di-cá-mus Dó-
mino. R. De-o
grá-ti-as.

Ad Vesperas.

D E-us, in adiu-tó-ri-um me-um intén-de. *R.* Dómi-ne, ad adiuvándum me festí-na. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o,

et Spi-rí-tu-i Sancto. Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sǽcu-la sǽcu-ló-rum. Amen. Alle-lú-ia.

Psalmus 1.

Ps. 109, 4; Gn 14, 18

S Acér-dos in æ-térnum * Christus Dóminus secún- dum ór-di-nem Melchí-sede-ch, panem et vi-num óbtu-lit.

Psalmus 109.

Di-xit Dóminus Dómino me- - o: * Sede a *dextris* me- - is:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum genui te.

Iurávit Dóminus, et non pænitébit eum: * Tu es sacér-dos in ætérnum secúndum ór-dinem Melchí-sede-ch.

Dóminus a *dextris* tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Iudicábit in natió-nibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

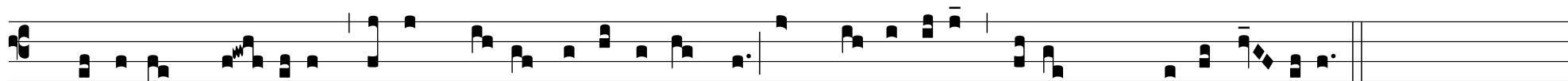
De torrén-te in via bíbet: * proptérea exaltábit caput.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sǽcula sǽculórum. Amen. *A.*

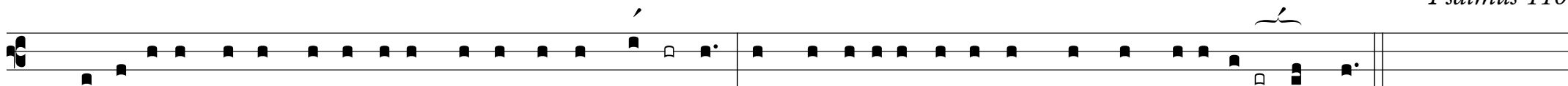
II D

M

I-se-rá-tor Dó-minus * escam dé-dit timénti-bus se in memó-ri-am su-ó-rum mi-ra-bí-li-um.

Psalmus 110.

Confi-tébor ti-bi Dómi-ne in to-to corde me- - o: * in consí-li-o iustó-rum, et congrega-ti-ó- - ne.

Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes eius.

Conféssio et magnificéntia opus eius: * et iustítia eius manet in sáculum sáculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, † miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timénti**bus** se.

Memor erit in sáculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hæreditátem géntium: * ópera mánuum eius véritas et iudícium.

Fidélia ómnia mandáta eius: † confirmáta in sáculum sáculi: * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum et terríbile nomen eius: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

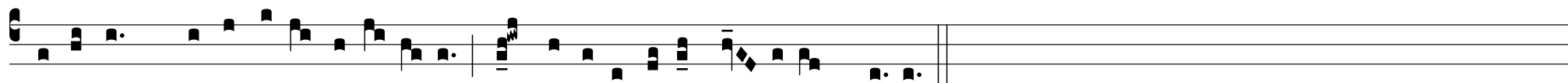
Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio eius manet in sáculum sáculi.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen. *A.*

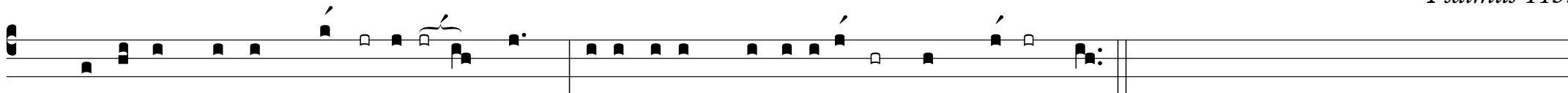
III a

C

A-li-cem * sa-lu-tá-ris accí-pi- am, et sacri-fi-cábo hó-sti-am laudis.

Psalmus 115.

Cré-di-di, propter **quod** locú-tus sum: * ego autem humi-li-á-tus sum **ni-** - mis.

Ego dixi in excéssu **meo**: * Omnis **homo mendax**.

Quid retribuam **Dómino**, * pro ómnibus, quæ retribuit **mihi**?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini **invocábo**.

Vota mea Dómino reddam coram omni **pópulo eius**: * pretiósá in conspéctu Dómini mors sanctórum **eius**:

O Dómine, quia ego **servus tuus**: * ego servus tuus, et filius ancíllæ **tuæ**.

Dirupísti víncula mea: † tibi sacrificábo **hóstiam laudis**, * et nomen Dómini **invocábo**.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis **pópuli eius**, * in átriis domus Dómini, in médio **tui**, Ierúsalem.

Glória **Patri** et **Fílio**, * et Spirítui **Sancto**.

Sicut erat in princípio, et **nunc** et **semper**, * et in sácula sæculórum. Amen. *A.*

Psalmus 4.

Cf. Ps. 147, 3

V g

Q

Uī pa-cem * ponit fi-nes Ecclé-si- æ, fruménti á-di-pe sá-ti-at nos Dómi-nus.

Psalmus 147.

Lauda Ie-rú-sa-lem Dóminum: * lauda De-um tu- - um Si- - on.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóci-ter currit sermo eius.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cín-erem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem fríg-oris eius quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefá-ciet ea: * flabit spí-ritus eius, et fluent aquæ.

Qui annúnciat verbum suum Iacob: * iustítias et iudícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natió-ni: * et iudícia sua non manifestávit eis.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princíp-io, et nunc et semper, * et in sá-cula sæculórum. Amen. *A.*

F

Ratres: Ego enim accé-pi a Dómino quod et trá-di-di vobis, † quóni-am Dóminus Ie-sus, in qua nocte tradébá-tur,

accé-pit panem, et grá-ti-as agens fre-git, et di-xit: Accí-pi-te et manducá-te: hoc est corpus me-um, quod pro vobis tradé-tur: *

hoc fá-ci-te in me-am commemo-ra-ti-ónem. R. De-o grá-ti-as.

Responsorium breve.

Ps. 80, 17

VI

C

Ibá-vit illos ex á-di-pe fruménti, * Alle-lú-ia, alle-lú-ia. Ci-bá-vit. V. Et de petra, melle sa-tu-rá-vit e-os. *

Alle-lú-ia. V. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Ci-bá-vit.

Hymnus

Thomas de Aquino?

I

P

Ange lingua glo-ri-ó-si Córpo-ris mysté-ri-um, Sangui-nisque pre-ti-ó-si, Quem in mundi pré-ti-um

Fructus ventris gene-ró-si Rex effú-dit génti-um. Nobis da-tus, nobis na-tus Ex intácta Vírgi-ne, Et in mundo

conversá-tus, Sparso verbi sémi-ne, Su-i mo-ras inco-lá-tus Mi-ro clau-sit ór-di-ne. In supré-mæ nocte coenæ

Re-cúmbens cum frátribus, Observá-ta lege ple-ne Ci-bis in legá-li-bus, Cibum turbæ du-o-dénæ Se dat su-is mánibus.

Verbum ca-ro, pánem ve-rum Verbo carnem éffi-cit: Fitque Sanguis Christi me-rum, Et si sensus dé-fi-cit. Ad firmándum

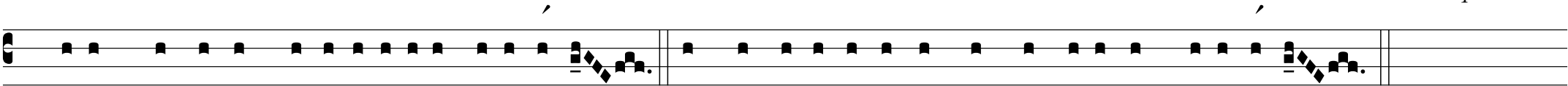
cor sincé-rum So-la fi-des súffi-cit. Tantum ergo Sacraméntum Ve-ne-rémur cérnu-i: Et antíquum documéntum

Novo cedat rí-tu-i: Præstet fi-des suppleméntum Sénsu-um de-féctu-i. Geni-tó-ri, Geni-tó-que Laus et iubi-lá-ti-o,

Sa-lus, honor, virtus quoque Sit et bene-dícti-o: Pro-cedénti ab utróque Compar sit lau-dá-ti-o. A-men.

Versus.

Sap. 16, 20

℣. Panem de cæ-lo præsti-tísti e-is, alle-lú-ia. ℞. Omne de-lectaméntum in se habéntem, alle-lú-ia.

V a

sa- crum conví- vi- um! * in quo Christus súmi- tur: re- có- li- tur memó- ri- a passi- ó- nis e- ius:

mens implé- tur grá- ti- a: et fu- tú- ræ gló- ri- æ no- bis pignus da- tur, alle- lú- ia.

Lc. 1, 46-55

Magní- fi- cat * ánima me- a Dóminum.

Et exsultá- vit spí- ri- tus me- us * in De- o, sa- lu- tá- ri me- o.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen eius.

Et misericórdia eius a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini eius in sæcula.

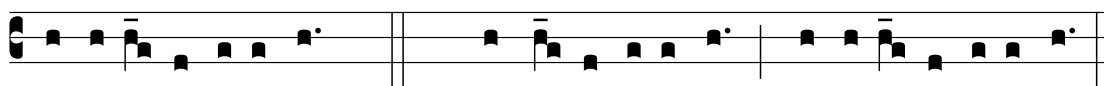

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

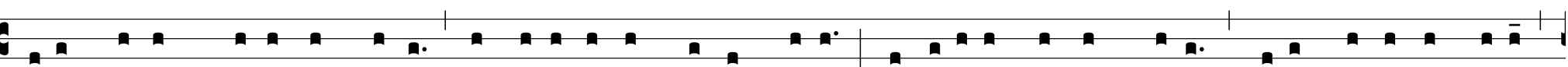

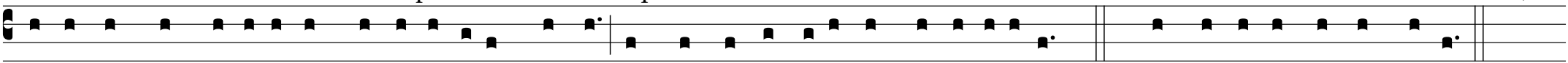

A.

Ante Orationem, cantatur a Superiore:

Supplicatio Litaniae.

K
Y-ri-e e-lé-i-son. Chris-te e-lé-i-son. Ký-ri-e e-lé-i-son.

Oratio Dominica.

P
Ater noster, qui es in cæ-lis: sancti-fi-cé-tur nomen tu-um: advéni-at regnum tu-um: fi-at vo-lúntas tu-a,

si-cut in cæ-lo et in terra: panem nostrum quo-ti-di-ánum da nobis hódi-e: et dimítte nobis dé-bi-ta nostra,

sic-ut et nos dimíttimus de-bi-tó-ribus nostris: et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Deinde dicitur ab Hebdomadario:

D
Ominus vo-bíscum. Et cum spí-ri-tu tu-o.

In choro monialium loco Dominus vobiscum dicitur:

 Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. Et clamor me-us ad te véni-at.

O

-rémus. De-us, qui nobis sub Sacraménto mi-rá-bi-li passi-ónis tu-æ memó-ri-am re-liquísti: † tríbu-e, quæsumus,

i-ta nos Córpo-ris, et SÁNGUI-nis tu-i sacra mysté-ri-a vene-rá-ri; * ut redempti-ónis tu-æ fructum in nobis iúgi-ter senti-

amus: Qui vi-vis et regnas cum De-o Patre in uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De-us, per ómni-a sæcu-la sæcu-ló-rum. R̃. Amen.

Hebdomadarius dicit iterum Dominus vobiscum, vel cantor dicit:

Ÿ. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. R̃. Et clamor me-us ad te véni-at.

Postea cantatur a cantore:

VII
B

Ene-di-cá-mus Dó-
mino. R̃. De- o
grá- ti- as.